

„Și când S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind. Și, auzind el mulțimea care trecea, întreba ce e aceasta. Și i-au spus că trece Iisus Nazarineanul. Și el a strigat, zicând: **Iisuse, Fiul lui David, fie-Ți milă de mine!** Și cei care mergeau înainte îl certau ca să tacă, iar el cu mult mai mult striga: **Fiule al lui David, fie-Ți milă de mine!** Și oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; și apropiindu-se, l-a întrebat: **Ce voiești să-ți fac?** Iar el a zis: **Doamne, să văd!** Și Iisus i-a zis: **Vezi! Credința ta te-a mântuit.** Și îndată a văzut și mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul, care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu.”
(Luca 18, 35-43)

„Sfânta Evanghelie de azi ne arată luminat că acest orb, căruia Mântuitorul nostru Iisus Hristos i-a deschis ochii, **nu era numai orb ci și foarte sărac**, deoarece, după cuvântul Evangheliei, vedem că el **ședea lângă cale, cerșind** (Luca 18, 35). Oare, frații mei, în zilele noastre ca și în alte vremi, câți orbi și săraci nu sunt în diferite locuri, care cerșesc pe drumuri, pe la porțile noastre, prin sate, prin târguri și orașe și cât de fericit și bun următor al Mântuitorului, este acela care, auzind glasul acestor oameni săraci și necăjiți, se oprește din calea sa și întreabă, zicând: **„Ce voiți să facem?”** și înțelegând cele de nevoie ale lor, îi ajută la lipsă și la toate cele de nevoie ale lor? Mântuitorul nostru Iisus Hristos, ca un cunoscător de inimi, văzând la acel sărac nu numai orbirea lui, ci și marea lui credință stăruitoare, i-a dat cea mai mare bogăție: **luminarea ochilor lui.**

Cine disprețuiește pe sărac și-l trece cu vederea, acela disprețuiește pe Hristos (Matei 25, 41-45). Să nu uităm că strigarea săracilor ajunge mai repede ca a noastră la Dumnezeu (Deuteronom 15, 9; Iov 34, 28; Iacob 5, 4). Iar Mântuitorul ne învață: **Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui** (Matei 5, 7).

Care erau deci **virtuțile acestui orb? Credința tare în Dumnezeu și rugăciunea lui stăruitoare.** Aceste două virtuți l-au vindecat și l-au făcut ucenic al lui Hristos. Pe acestea să le dobândim și noi, frații mei, dacă vrem să ne mântuim și să facă Domnul milă cu noi.

Deci să avem în suflet credință curată, puternică, ortodoxă, așa cum aveau mamele și înaintașii noștri. Credința noastră să nu fie îndoielnică, sovăitoare și fățarnică, cum sunt multi dintre creștinii care cred numai cu gura și la biserică vin doar la Sfintele Pasti și când au vreo înmormintare în familie, iar acasă abia fac câteva cruci și zic "Tatăl nostru" seara și dimineața. Ce minuni poate să facă o asemenea credință? Iata de ce Dumnezeu nu ne împlineste multe din cererile noastre. „

Părintele Ilie Cleopa, www.crestinortodox.ro

„Iubiților, potrivit Sfintelor Evanghelii și înțelegerii celor care au cercetat mai adânc, cele mai multe minuni săvârșite de Mântuitorul au fost vindecări de orbi, **împărtășire a luminii.** Când rostim acest cuvânt mintea noastră aleargă către rădăcinile existentei. Căci dacă primul act dumnezeiesc a fost **„Să fie lumină”**, atunci **întreaga făptură e zidită din lumină, și fiecare din noi în adâncul ființei noastre suntem lumină;** ar trebui nici o clipă să nu uităm acest fapt: **„Eu sunt și trebuie să fiu lumină”**; nici o clipă lumina să nu se stingă în mine!”. Dar s-a zis că **păcatul a însemnat stingerea luminii în om, omul întorcându-se de la Dumnezeu spre Lucifer (Lucifer înseamnă purtător de lumină);** adică întorcându-se în sine, adorându-și propria lumină, zidită, a devenit întuneric. Lumină și întuneric[...]

„Vezi!” – și ce a văzut orbul? **Care a fost primul act al vederii lui? Fața lui Hristos.** Acesta este un fapt capital. Gândiți-vă ce a simțit el, care auzise cuvântul și din Vechiul Testament, prin care se mărturisea că Mesia va veni, căci el însuși mărturisește și deodată strigă: **„Fiule al lui David!”**. Simte mila Lui și Îl vede pe Mesia, Îl vede pe Fiul lui David. I se împlineste ceea ce el dorea, simtea, vedea, și deschide ochii pe fața lui Hristos; și zice Evanghelia că: **„Mergea după El, slăvind pe Dumnezeu”**[...]

Eu simt două mari dureri pe care vreau să vi le pun la inimă: **dezrădăcinarea din Dumnezeu și incapacitatea de a privi întregul existentei.** Dezrădăcinatul, sărmanul, trece în superficial; și incapacitatea de a privi întregimea existentei: făptura întreagă, cu Ziditorul ei.

Să ajute bunul Dumnezeu să simțim vindecarea în noi prin această mărturie a Evangheliei, a mărturiei de astăzi a lui Bartimeu, care a văzut și a mers după Hristos, și a gândului acelui sfânt Ignatie, Purtătorul de Dumnezeu:

Ajungând la Hristos, atunci devii cu adevărat om; omul deplin, ca Cel Care este Dumnezeu adevărat și Om adevărat, Hristos. Amin. „

Părintele Constantin Galeriu, www.crestinortodox.ro

„Fie ca această însușire dată de Hristos fiecărui om (Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume) să ne pricepem a o pune în practică, mulțumind Celui Care ne-a încredințat-o, spre desfăcerea noastră din cătușele întunecimii. „Eu sunt lumina lumii”. Biruitorule al beznei scoate-ne din îngusta, neagră pușcărie unde singuri, de proști și răi ce suntem, ne-am înzidit!”

Nicolae Steinhard, **„Dăruind vei dobândi”**

3 decembrie – Sf.Cuv Gheorghe de la Cernica (+1806) s-a născut în 1730, la Săliștea Sibiului. La 19 ani ajunge în Țara Românească și intră în slujba mitropolitului grec Roșca, arhiepiscopul aflat în București. În anul 1750 ajunge împreună cu acest arhiepiscop la Athos. Este convins de Mitropolitul Țării Românești, Grigorie al II-lea, să primească a revigora viața în **schitul Cernica**, aflat în totală părăsire de vreo trei decenii, astfel că orânduiește aici o mănăstire cu **aleasă viață de obște după tipicul Muntelui Athos** și al obștilor paisiene din Moldova. **A refăcut vatra monahală** în doar cinci ani, adunând în jurul lui **103 ucenici**. A trecut la cele vesnice la 3 decembrie **1806** și **a fost inmormântat la Mănăstirea Cernica**. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, **în 2005** a aprobat propunerile Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei privind **canonizarea Cuviosului Stareț Gheorghe**, Arhimandritul de la Cernica și Căldărușani.

4 decembrie Sfânta Mare Mucenită Varvara (+306) a pătimit pentru Hristos în anul 306, în timpul împăratului Galeriu (292-311). A fost **singurul copil** al păgânului Dioscor din orașul Heliopolis (Egipt), care o ținea sub pază în palatul său. Privind din înălțimea palatului, Varvara și-a dat seama că nu zeii, ci altcineva trebuie să fi făcut cerul și pământul. Și-a dat seama că este un Mare Stăpân al Lumii, dar nu știa cum se numește. Varvara a ieșit din palat și a aflat adevărul. Dumnezeu i-a scos în cale și un preot din Alexandria care a învățat-o credința în Iisus Hristos și a botezat-o. Aflând că fiica lui s-a creștinat, Dioscor a vrut să o ucidă pe Varvara, însă aceasta a scăpat fugind. Ajungând înaintea unui munte și nemaiaivând unde să se ascundă de mânia tatălui ei, s-a rugat lui Dumnezeu să o salveze. **Domnul îndată a despărțit peretele de piatră al muntelui și Varvara a intrat în acea despărțitură** care s-a și închis. Tatăl ei a găsit-o în cele din urmă într-o peșteră și fără milă a luat-o și a dus-o înaintea **conducătorului Marcian**. Sfânta Varvara a fost supusă supliciilor pe care le-a răbdat cu puterea credinței, mărturisind în continuare pe Hristos. Văzând chinurile la care era supusă, **o fecioară, Iuliana**, a strigat din mulțime, rușinând pe Marcian pentru faptele sale. Iuliana a fost și ea chinuită și, în cele din urmă, **Varvara și Iuliana au primit cununa muceniciei**, Sfânta Varvara fiind **ucisă chiar de tatăl ei**.

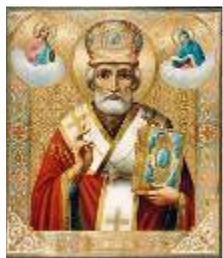
6 decembrie- Sfântul Ierarh Nicolae a trăit pe vremea împăraților **Dioclețian și Maximian** și, încă din tinerețe, s-a dăruit întru totul lui Dumnezeu, prin fapte bune și minuni.

Din anul 1087, moaștele Sfântului Nicolae sunt păstrate la loc de cinste într-o biserică din sudul Italiei, la Bari. Inițial au fost păstrate în Mira, acolo unde sfântul a slujit ca episcop, dar un grup de cruciați italieni au dus moaștele la Bari, unde în anul 1197 s-a construit o biserică ridicată în cinstea Sfântului Nicolae.

Se păstrează **mâna dreaptă a sfântului**, mână cu care tradiția spune că l-a muștrat pe Arie atunci când a apărat dreapta credință la **Sinodul I ecumenic din anul 325**.

El este patronul spiritual al Rusiei, Olandei, Greciei, al unor regiuni din Italia și Franța dar și al multor orașe din Europa, printre care și Sănnicolau Mare.

De 400 de ani, Biserica voievodală **Sf. Gheorghe Nou din București** ocrotește o părticică din mâna dreaptă a Sf. Nicolae, un dar de suflet al voievodului întregitor de neam Mihai Viteazul și al soției sale, Doamna Stanca. Sunt așezate într-o raclă nouă din argint aurit, care o înglobează pe cea veche, într-un baldachin sculptat în lemn de stejar, spre închinare.

Pe 7 decembrie, Biserica ortodoxă o prăznuiește pe Sfânta Mucenită Filofteia (sec. al XIII-lea), o sfântă de **numai 12 ani**. Aceasta a trăit în **sec. al XIII-lea**, în sudul Dunării. Nu se știe cu exactitate dacă provenea din neam de români sau de bulgari. Moaștele sale se află, de la sfârșitul sec. al XIV-lea, la Curtea de Argeș. În sedințele Sinodului BOR din **1950, s-a decis generalizarea cultului Sf. Filofteia de la Argeș**. Numele său se traduce prin **“iubitoare de Dumnezeu”**.

Programul săptămânii 2 decembrie 2012 – 9 decembrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 2 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea orbului din Ierihon)
Duminică 2 decembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș MARINEAȚĂ
Luni 3 decembrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Dragoș MARINEAȚĂ
Miercuri 5 decembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș MARINEAȚĂ
Miercuri 5 decembrie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf. Ierarh Nicolae
Joi 6 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf. Ierarh Nicolae)
Vineri 7 decembrie	9 - 11	- Taina Sfântului MASLU
Vineri 7 decembrie	17 - 18	- Slujba Acatistului– Pr.Dragoș MARINEAȚĂ
Sâmbătă 8 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 8 decembrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 27-a după Rusalii - Pr.Ticu BUTĂ
Duminică 9 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Tămăduirea femeii gârbove)
Duminică 9 decembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu BUTĂ